

MARC STECULORUM

Voelde zich altijd sterk aangetrokken tot architecturale onderwerpen in zijn foto- en videowerk. Eigen aan de werkwijze van Marc Steculorum is het gebruik van de groot-formaat-camera, die een negatief van 20 bij 25 cm en een groter oplevert.

hoog, 16 m breed en 22 m lang, eindelijk een aantrekkelijke inrichting gemaakt. Men had bij de vernieuwing ervan een duidelijk doel voor ogen. Een aantrekkingspunt moest gecreëerd worden naar de twee toegangen toe. Daarom werd de toog centraal

geplaatst met de nadruk op de achtertogoog. De opvallende toog is een jonge hedendaagse creatie en zeker geen klassiek tavern- of pubtogoogje. Het restaurantgedeelte wordt benadrukt door zijn open keuken en een duidelijke verbinding met de toog. Het verbruikersgedeelte is onderverdeeld in verschillende zone's. De raam- en deuropeningen, de decoratie (kolommen en balken) op wanden en zoldering hebben een eigen karakter en sfeer.

Wanden en plafond werden in hun oorspronkelijke staat teruggebracht.

Marmerschilderingen werden opnieuw aangebracht, evenals het bladgoud. De authentieke kleuren van het effen schilderwerk en de polichromie werden perfect in ere hersteld. De twee monumentale spiegels die verdwenen waren, werden teruggeplaatst. Een streling voor het oog hoe de verlichting erin weerkaatst wordt, rijkelijk, zelfs koninklijk. In een volgende fase kreeg het buffet lambrisering, zitbanken én centrale toog terug. Zo staan de verticale gerestaureerde wanden tegenover een horizontale nieuwe lambrisering. De materialen die hier gebruikt werden, moeten refereren naar de oorspronkelijke materialen. Daarom gebruikte men eik voor meubilair en lambrisering, natuursteen voor de vloer. De hedendaagse vormgeving is door haar eenvoud perfect geïntegreerd in dit historisch kader. Ontwerp en uitvoering danken wij aan de architect Bormans. Dezelfde vormen worden teruggevonden in toog, achtertogoog en sokkels, meubilair en lambrisering. Dit komt omdat men dezelfde profielen en details deze verschillende elementen gebruikt heeft die niet functioneel zijn, en men zuiver decoratieve elementen gewaard heeft. De stijl kan als sober functioneel betiteld worden. De kleur en materialen van de verschillende elementen werd met zorg uitgekozen en zijn in harmonie met deze ruimte en het station én bovenal onderhoudsvriendelijk en slijtvast. Verder zijn verwarming, elektriciteit, geluid, sonorificatie in lambrisering, verluchting, algemene verlichting in de zuil van de achtertogoog, verlichting aan de wanden en zoldering, in de kolommen geïntegreerd in de vormgeving van de verschillende elementen. De verlichting benadrukt het karakter van de bestaande ruimte doordat zij wanden en zoldering op een specifieke manier accentueert. Om de sfeer te benadrukken heeft men een getemperd licht in de verbruikerszones. Een verticale lichtas in het bovendeel van de achtertogoog en de lichtpunten op de rand van de laterale sokkels en kolommen zijn ruimtebepalend. Men wil dit

SPOORSLAGS

HERMAN WELTER

Werkt sinds januari 1964 bij de Gazet van Antwerpen. Als journalist volgt hij in het bijzonder de ontwikkelingen op gebied van het openbaar vervoer in binnen- en buitenland. Ook de historische achtergronden en de stationsarchitectuur genieten zijn aandacht.

EEN FRIS PINTJE IN EEN FRIS DECOR

Wanneer je in het Antwerps Centraal station plots slachtoffer wordt van een droge keel en je je dorst wilt lessen, is er geen betere plaats om dat te doen dan in het «Buffet». Je zou er bij het zien van het nieuwe interieur als het ware vergeten waarom je er binnenging. Een perfecte samenwerking van de NMBS en Wagons-Lits resulteerde in iets dat mag gezien worden. Het buffet bevindt zich in de wachtzaal 1e en 2e klas uit vervlogen tijden, toen een station nog een station was. Immers wanneer op 15 juli 1905 het station met weinig praal in gebruik genomen werd, waren wachtzalen nog statige ruimten. Reizen was dan nog een niet alledaagse belevenis. In de negentig voorbije jaren kende deze zaal wel de nodige wijzigingen. Zo werd in 1954 het meubilair afgebroken, behalve de lambrisering en de wandbanken. Een buffet werd toen de nieuwe bestemming. De toog stond er centraal. Bij verbouwingen in 1979 pakte men uit met een laterale bedieningstoog. Banale planchetten lambrisering en meubilair uit hetzelfde hout gesneden moesten het echt «gezellig» maken. In 1993 werd van deze ruimte van 11 m

M. STECULORUM

WAGONS-LITS

nieuwe buffet naar Leopold II noemen, mits het Hof hiermee akkoord gaat. Het verzoek is al op de bus! □

H.H.

DE RESTAURATIE VAN EEN SPOORWEGMONUMENT

Ter gelegenheid van Antwerpen '93 werden in een versneld tempo een aantal belangrijke gebouwen, zoals de OLV-Kathedraal en de Bourlaschouwburg gerestaureerd. Ons Centraal Station, in slechtere tijden zelfs bedreigd met de slopershamer, kon dus niet achterblijven. In 1986 startte men reeds met de restauratie van de perronoverkapping aan de eindboog kant Berchem. Deze werken duurden tot in 1989. Na dit proefvak zal men op dezelfde manier nog 14 maal een beschermkast aanbrengen voor de hele overkapping er weer mooi en veilig zal bijstaan. Het einde van de werken wordt voorzien tegen november 1996. Ook het gebouw zelf werd onder handen genomen. De grote hal (12 000 m²) kreeg een grondige opfrisbeurt. De binnengevel kant Keyserlei was het eerst aan de beurt. Vooraf werden een groot aantal proeven gedaan om een geschikte reinigingsmethode te vinden. Er werd niet geopteerd voor reiniging met stoom, chemische, alkalische middelen of reiniging met detergenten. Men koos voor het oppoetsen met de hand met een schuurpasta van Chinese klei. Het vuil werd vooraf ontleed. De vette laag die de muren bedekte, was afkomstig van stoom- en diesellocomotieven en de afzetting van metaalresten uit de remstof afkomstig van remblokken. Het vuil werd gedurende jaren binnengezogen door de luchtverplaatsing van steeds open- en toegaande deuren. Begin 1993 waren alle binnengevels in hun oorspronkelijke staat hersteld. En net voor de opening van Antwerpen '93 was de gevel aan de perronkant, met zijn tien verschillende soorten marmer en kalkzandstenen weer om aan te zien. Alleen Belgische materialen werden gebruikt bij de werken. De koepel binnen zal na Antwerpen '93 onder handen genomen worden. Het zou nu

geen zicht zijn met al de steigers. Het is de bedoeling om alle commerciële standjes uit de hal te weren en onder te brengen in twee winkelstraatjes links en rechts onder de monumentale trap. Ook de loketten worden vernieuwd en er komt een «travelcenter» voor het internationale verkeer. De buitenkant, kant Keyserlei en Astridplein, werd grondig schoongemaakt. Bij gebrek aan de nodige centen werd voorlopig van een volledige restauratie afgezien. Speciaal voor Antwerpen '93 werd het station aan de buitenkant van al zijn steigers en betonnen kokers bevrijd. Voor de veiligheid nam men gevaarlijke stenen weg. Zij zullen bij de latere restauratie teruggesplaatst worden. Deze restauratiewerken starten in 1994 aan de kant van de Zoo. Voor de voorlopige schoonmaak werd de gommagetechniek toegepast. Hierbij werd poeder van gemalen hoogovenslakken onder hoge druk op de gevel gespoten. Het voordeel: men schuurt langs de steen en men heeft hierdoor geen inslag zoals dat bij zand het geval is. De gevel werd eerst volledig gereinigd. Nadien werden de stenen stuk voor stuk geschouwd en alle gevaarlijke stenen beveiligd door boringen en het aanbrengen van inoxstaven. Er zijn verder een soort van pinnen bevestigd op de lijsten om duiven te weren. Zij kunnen zich hier niet aan kwetsen, maar ook niet meer overlopen. Zij blijven weg, wat ook de bedoeling is. Een handafdruk links vooraan de ingang is de stille getuige van hoe vuil de gevel wel was. □

TAM 356

In de zomer van 1992 stuurde Test-Aankoop zijn enquêteurs opnieuw op roomijsronde op verschillende, overwegend toeristische plaatsen van het land. Het opzet was opnieuw een controle van de hygiëne en van de gebruikte kleurstoffen. In totaal werden 40 stalen schepijs en 34 stalen soft ijs onderzocht.
Hygiëne: 27 % stalen schepijs en 48 % porties soft ijs bleken bacteriologisch onzuiver te zijn, een lichte verbetering in vergelijking met de vorige test.
Kleurstoffen: De groene en

roze ijschepstalen bevatten in 6 gevallen op 10 kunstmatige kleurstoffen. Het resultaat is hier dus zowat even slecht als bij de vorige enquête. De consument kan op het oog onmogelijk een zuiver ijsje onderscheiden van een ander. Het besmettingsgevaar is inherent het grootst bij soft ijs. Voorverpakte industriële ijsjes (frisco's) bieden de beste garanties inzake hygiëne. Test-Aankoop vraagt dan ook een realistische wetgeving, meer overheidscontrole op de venters, gepaard met ernstige sancties. De enquête bewijst immers dat hygiënisch werken niet onmogelijk is en weinig kost. In hetzelfde nummer: een test van salades (vlees, kip-curry, krab); te vermijden wegens slechte kwaliteit, gebrek aan hygiëne, te veel additieven... Een goede raad: maak deze salades zelf klaar. □

BEHOUD VAN HET NATUUR- EN CULTUURPATRIMONIUM

De wedstrijd voor het behoud van het natuur- en cultuurpatrimonium wordt ook dit jaar georganiseerd en loopt in 22 Europese landen. Er worden geldprijzen uitgereikt aan particulieren, groepen of verenigingen die zich inzetten voor het milieu, het nationaal patrimonium, of de ontwikkeling van technologie voor behoud van milieu en patrimonium. De projecten zullen in Londen aan een eerste selectie onderworpen worden door het panel van de Conservation Foundation dat voor elk land het beste project zal uitkiezen. Deze 22 projecten zijn dus al zeker van een kwalificatieprijs van 2000 dollar. De jury zal dan de zes beste projecten bezoeken en de drie finalisten aanduiden. De jury zal dan een van de projecten als Europese winnaar van het jaar bekronen en aan de twee andere projecten een tweede en een derde plaats toekennen. De winnaar ontvangt 5 000 dollar, de tweede en de derde respectievelijk 25 000 en 10 000 dollar. Voor verdere informatie en voor inschrijvingsformulieren kun je terecht bij «Conservations Awards» c/o Ford Motor Company (Belgium) NV Departement Public Relations Haven 204 - Wilmarsdonksteenweg 32 -

2030 Antwerpen.
Tel. 03/540 27 42. □

STOOMCENTRUM MALDEGEM

NMBS-personeelsleden en hun gezinsleden krijgen opnieuw een vermindering op het groepstarief van de museumspoorlijn 58 Eeklo - Maldegem. Op vertoon van je inventariskaart betaal je slechts 160 i.p.v. 260 fr.; kinderen van 6 tot 11 jaar 100 fr. i.p.v. 160 fr. en kinderen beneden de 6 jaar sporen gratis. In de prijs is begrepen: □ de heen- en terugreis op de museumlijn tussen Eeklo en Maldegem; □ de stoomtreinrit op het smalspoor Maldegem-Donk; □ de toegang tot het stoommuseum. □

